uważać należy, że w pierwszych ściąga się w *Sing.* *έα* w *ῆ*, jeśli przed *εος* poprzedza spółgłoska, np. *χρύσεος, χρυσέα* = *χρυσῆ*, a w *ᾶ*, jeśli poprzedza samogłoska lub *ρ*, np. *ἐρέεος, ἐρεέα* = *ἐρεᾶ*, *ἀργύρεος, ἀργυρέα* = *ἀργυρᾶ*.

Sing.	Nom.	χρύσε-ος	χρυσέ-α	χρύσε-ον	ἁπλό-ος	ἁπλό-η	ἁπλό-ον
		χρυσοῦς	χρυσῆ	χρυσοῦν	ἁπλοῦς	ἁπλῆ	ἁπλοῦν
	Gen.	χρυσοῦ	χρυσῆς	χρυσοῦ	ἁπλοῦ	ἁπλῆς	ἁπλοῦ
	Dat.	χρυσῷ	χρυσῇ	χρυσῷ	ἁπλῷ	ἁπλῇ	ἁπλῷ
	Acc.	χρυσοῦν	χρυσῆν	χρυσοῦν	ἁπλοῦν	ἁπλῆν	ἁπλοῦν
	Voc.	wątpl.	χρυσῇ	χρυσοῦν		ἁπλῆ	ἁπλοῦν
Dual.	N. A. V.	χρυσῶ	χρυσᾶ	χρυσῶ	ἁπλῶ	ἁπλᾶ	ἁπλῶ
	G. D.	χρυσοῖν	χρυσαῖν	χρυσοῖν	ἁπλοῖν	ἁπλαῖν	ἁπλοῖν
Plur.	Nom.	χρυσοῖ	χρυσαῖ	χρυσᾶ	ἁπλοῖ	ἁπλαῖ	ἁπλᾶ
	Gen.	χρυσῶν	χρυσῶν	χρυσῶν	ἁπλῶν	ἁπλῶν	ἁπλῶν
	Dat.	χρυσοῖς	χρυσαῖς	χρυσοῖς	ἁπλοῖς	ἁπλαῖς	ἁπλοῖς
	Acc.	χρυσοῦς	χρυσᾶς	χρυσᾶ	ἁπλοῦς	ἁπλᾶς	ἁπλᾶ
	Voc.	χρυσοῖ	χρυσαῖ	χρυσᾶ	ἁπλοῖ	ἁπλαῖ	ἁπλᾶ

Uwaga 1. Rzadko ściąga się *ἀθρόος, όᾱ, όον*; — *δικρόος, όᾱ, όον*, dwukończaty, ściąga się zwykle w rod. męskim i nijakim, nie ściąga się w żeńskim: *ἡ δικρόα*; — *ὄγδοος* nigdy się nie ściąga.

Uwaga 2. Od Przymiotnika *κεράμεος* = *κεραμοῦς* i od *χύτρεος* = *χυτροῦς*, garnkowy, najzwyczajniéjsze są formy: *κεραμεοῦς, χυτρεοῦς, N. Pl. κεραμεά, χυτρεᾶ*.

2. *ὺς, εῖᾶ, ὺ, G. εος*, np. *γλυκύς, γλυκεῖα, γλυκύ*, słodki, a, ie.

1) Rodzaj męski tych Przymiotników odmienia się podług *πῆχυς*, ale z *Genitiwem* na *εος*; rod. nijaki podług *ἄστυ*, ale w *Plur.* nie ściąga się *έα*.

2) Przymiotniki te w rodzaju męskim i nijakim są wszystkie prawie *Oxytona*, w rod. żeńskim *Properispomena*. Wyjmują się: *ἥμισυς*, połowiczny, *θῆλυς*, żeński, i *πρέσβυς*, stary.

Sing.	Słodki, słodka, słodkie,			*Plur.*			
N.	γλυκύς	γλυκεῖα	γλυκύ	N.	γλυκεῖς	γλυκεῖαι	γλυκέα
G.	γλυκέ-ος	γλυκείᾶς	γλυκέ-ος	G.	γλυκέων	γλυκειῶν	γλυκέων
D.	γλυκεῖ	γλυκείᾳ	γλυκεῖ	D.	γλυκέσι(ν)	γλυκείαις	γλυκέσι(ν)
A.	γλυκύν	γλυκεῖαν	γλυκύ	A.	γλυκεῖς	γλυκείας	γλυκέα
V.	γλυκύ	γλυκεῖα	γλυκύ	V.	γλυκεῖς	γλυκεῖαι	γλυκέα
Dual.				*Dual.*			
N. A. V	γλυκέε	γλυκείᾶ	γλυκέε	G. D	γλυκέοιν	γλυκείαιν	γλυκέοιν

Dialekty. a) Epicy od rod. żeńskiego na *εῖα* formują *Gen.* i *Dat.* na *είης, είῃ*. Ciż sami kończą w niektórych Przymiotnikach rod. żeński na *έα* albo *έῃ*, zamiast na *εῖα*, np. *βαθέης, ἠηλέας, ὠκέα*.

b) Niektórych z tych Przymiotników używali Epicy niekiedy jako *Communia*, np. Il. τ. 97. *Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα*.

c) *ἐός* ma u Homera *Genit. ἐῆος*.

Uwaga 3. *Πρέσβυς* jest tylko rod. męskiego, i niema formy żeńskiéj.

3. *εις, εσσα, εν, G. εντος*, np. *χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν*, powabny.

1) Rodzaj męski i nijaki tych Przymiotników deklinuje się regularnie podług §. 50. A I. 5. z tą różnicą, że *Dat. Plur.*